Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
HENRIK SAUGMANDSGAARD ØE
prednesené 28. septembra 2017 [1]

Spojené veci C-397/16 a C-435/16

Acacia Srl
proti
Pneusgarda Srl, v konkurze,
Audi AG
[návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte d'appello di Milano (Odvolací súd Miláno, Taliansko)]
a
Acacia Srl,
Rolando D'Amato
proti
Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG

[návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko)]

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nariadenie (ES) č. 6/2002 – Dizajny Spoločenstva – Článok 110 ods. 1 – Výnimka z ochrany práv – Oprávnené používanie – Náhradný diel – Disk kolesa vozidla – Pojem ‚časť zloženého výrobku' – Neexistencia požiadavky, aby bola forma časti stanovená podľa vonkajšej úpravy zloženého výrobku – Extenzívna liberalizácia trhu s náhradnými dielmi – Požiadavka používania na účely opravy zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava – Preventívne opatrenia, ktoré má prijať výrobca alebo predajca, ktorí nie sú majiteľmi dizajnu – Povinnosť náležitej starostlivosti, pokiaľ ide o dodržiavanie podmienok používania následnými užívateľmi"

I. Úvod

1. Corte d'appello di Milano (Odvolací súd Miláno, Taliansko) a Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko) podali na Súdny dvor návrhy s cieľom získať rozhodnutie v prejudiciálnom konaní o výklade článku 110 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 6/2002 z 12. decembra 2001 o dizajnoch spoločenstva [2].

2. Tieto návrhy boli podané v rámci sporov medzi jednak spoločnosťou Acacia Srl na jednej strane a spoločnosťami Pneusgarda Srl, v konkurze, a Audi AG na druhej strane a jednak spoločnosťou Acacia Srl a pánom Rolandom D'Amatom na jednej strane a spoločnosťou Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (ďalej len „Porsche") na druhej strane vo veci výroby a uvádzania na trh diskov, spoločnosťou Acacia, ktoré sú kópiou dizajnov spoločenstva, ktorých majiteľkami sú spoločnosti Audi a Porsche.

1 Jazyk prednesu: francúzština.

2 Ú. v. ES L 3, 2002, s. 1; Mim. vyd. 13/027, s. 142.

3. Otázky položené vnútroštátnymi súdmi smerujú k objasneniu, či sa Acacia môže v rámci sporov vo veciach samých odvolávať na „ustanovenie o opravách“ stanovené v článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002. Toto ustanovenie zavádza výnimku z ochrany práv z dizajnu spoločenstva v prospech náhradných dielov používaných na účely opravy zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava.

4. Súdnemu dvoru v podstate navrhnem, aby na tieto otázky odpovedal nasledujúcim spôsobom. Na jednej strane sa na disky vozidla vyrobené spoločnosťou Acacia vzťahuje toto ustanovenie o opravách, pokiaľ sú využívané na účely opravy vozidla, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava. Na druhej strane sa výrobca alebo predajca diskov, akým je Acacia, môže na uvedené ustanovenie odvolať, ak splní povinnosť náležitej starostlivosti, pokiaľ ide o dodržiavanie vyššie uvedených podmienok používania následnými užívateľmi.

II. Právny rámec

A. Nariadenie č. 6/2002

5. Odôvodnenie 13 nariadenia č. 6/2002, ktoré odkazuje na ustanovenia o oprave uvedené v tomto nariadení a v smernici 98/71/ES[3], stanovuje:

„Úplná aproximácia právnych predpisov členských štátov o využívaní chránených dizajnov pre účely povolenia opravy zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava, ak je dizajn použitý alebo stelesnený vo výrobku, ktorý predstavuje súčasť zloženého výrobku, na vonkajšiu úpravu od ktorej závisí chránený dizajn, by sa na základe smernice [98/71] nemohla dosiahnuť. V rámci zmierovacieho postupu pre spomenutú smernicu sa [Európska] komisia zaviazala, že preskúma dôsledky ustanovení tejto smernice tri roky po termíne na transpozíciu tejto smernice najmä pre priemyselné sektory, ktoré sú najviac postihnuté. Za takýchto okolností je primerané neudeľovať žiadnu ochranu dizajnom spoločenstva dizajnu, ktorý je použitý alebo stelesnený vo výrobku, ktorý predstavuje súčasť zloženého výrobku, od vonkajšej úpravy ktorého dizajn závisí a ktorý sa používa pre účely opravy zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava, pokiaľ Rada [Európskej únie] nerozhodne o svojej politike ohľadne tohto problému na základe návrhu Komisie.“

6. Článok 3 tohto nariadenia obsahuje tieto definície:

„[...]

a) ‚dizajn‘ znamená vonkajšiu úpravu celku alebo časti výrobku, ktorá vyplýva zo znakov najmä línií, obrysov, farieb, tvaru, textúry a/alebo materiálov samotného výrobku a/alebo jeho zdobenia;

b) ‚výrobok‘ znamená akýkoľvek priemyselný alebo remeselný predmet vrátane, okrem iného, častí určených na zloženie do výsledného zloženého výrobku, balenia, úpravy, grafických symbolov a typografického písma, s výnimkou počítačových programov;

c) ‚zložený výrobok‘ znamená výrobok, ktorý sa skladá z viacerých častí, ktoré sa môžu nahradiť, pričom sa umožňuje rozobratie a opätovné zostavenie výrobku.“

7. Článok 4 nariadenia č. 6/2002 s názvom „Podmienky ochrany“ stanovuje:

„1. Dizajn je chránený dizajnom spoločenstva, ak je nový a má osobitý charakter.

3 Smernica Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 1998 o právnej ochrane dizajnov (Ú. v. ES L 289, 1998, s. 28; Mim. vyd. 13/021, s. 120).

2. Dizajn použitý alebo stelesnený vo výrobku, ktorý predstavuje súčasť zloženého výrobku, sa považuje za nový s osobitým charakterom iba vtedy, ak:

a) súčasť po začlenení do zloženého výrobku zostáva viditeľná počas bežného užívania zloženého výrobku; a

b) samotné viditeľné znaky súčasti samy osebe spĺňajú podmienky týkajúce sa novosti a osobitého charakteru.

3. ‚Bežné užívanie' v zmysle odseku 2 písm. a) znamená užívanie konečným užívateľom vynímajúc údržbu, servis alebo opravy."

8. Článok 19 ods. 1 tohto nariadenia, nazvaný „Práva vyplývajúce z dizajnu spoločenstva", znie:

„Majiteľ zapísaného dizajnu spoločenstva má výlučné právo využívať ho a brániť akejkoľvek tretej strane, ktorá nemá jeho súhlas, aby dizajn využívala. Vyššie uvedené využívanie sa vzťahuje najmä na vytvorenie, ponúkanie, uvedenie na trh, dovoz, vývoz alebo používanie výrobku, na ktorom je dizajn použitý, alebo na ktorom je dizajn stelesnený, alebo skladovanie tohto výrobku pre takéto účely."

9. Článok 21 uvedeného nariadenia, nazvaný „Vyčerpanie práv", stanovuje:

„Práva vyplývajúce z dizajnu spoločenstva sa nevzťahujú na činnosť týkajúcu sa výrobku, v ktorom je dizajn patriaci do rozsahu ochrany dizajnu spoločenstva použitý, alebo v ktorom je takýto dizajn stelesnený, ak bol takýto výrobok majiteľom dizajnu spoločenstva alebo s jeho súhlasom uvedený na trh spoločenstva."

10. Článok 110 nariadenia č. 6/2002 s názvom „Prechodné ustanovenie" uvádza:

„1. Až do času, kedy nadobudnú účinnosť zmeny a doplnky tohto nariadenia na základe návrhu Komisie ohľadne tohto predmetu, ochrana dizajnom spoločenstva neexistuje pre dizajn, ktorý predstavuje časť zloženého výrobku, v zmysle článku 19 ods. 1 na účely opravy zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava.

2. Návrh Komisie uvedený v odseku 1 sa predkladá spolu s akýmikoľvek zmenami, ktoré Komisia navrhuje pre tento predmet podľa článku 18 smernice [98/71], a zohľadňuje všetky takéto zmeny."

B. Talianske právo

11. Článok 241 Decreto legislativo, n. 30, Codice della proprietà industriale (legislatívny dekrét č. 30 o kódexe priemyselného vlastníctva) z 10. februára 2005 (GURI č. 52 zo 4. marca 2005), v znení Decreto legislativo, n. 131 (legislatívny dekrét č. 131) z 13. augusta 2010 (GURI č. 192 z 18. augusta 2010) s názvom „Výlučné práva k častiam zloženého výrobku" stanovuje:

„Do doby, kým bude na návrh Komisie v súlade s článkom 18 smernice [98/71] uvedená smernica zmenená, nemôžu byť výlučné práva k častiam zloženého výrobku uplatnené spôsobom, ktorý by bránil vo výrobe a predaji týchto častí slúžiacich na opravu zloženého výrobku tak, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava".

III. Spory vo veciach samých a prejudiciálne otázky

A. Vec C-397/16

12. Spoločnosť Audi je majiteľkou viacerých dizajnov spoločenstva k diskom z hliníkovej zliatiny.

13. Audi sa domnieva, že niektoré modely analogických zliatinových diskov značky WSP Italy, ktoré vyrába Acacia a predáva nezávislý predajca Pneusgarda, predstavujú porušenie práv z dizajnov Spoločenstva, ktorých je majiteľkou. Audi preto napadla spoločnosti Acaria a Pneusgarda na Tribunale di Milano (súd v Miláne, Taliansko), aby tento súd potvrdil údajné porušenie jej práv a zakázal činnosť vykonávanú spoločnosťami Acacia a Pneusgarda, teda ich činnosť výrobcu a predajcu predmetných výrobkov. V priebehu konania bol na spoločnosť Pneusgarda vyhlásený konkurz.

14. Uvedený súd rozsudkom č. 2271/2015 z 27. novembra 2014 vyhovel návrhu spoločnosti Audi, pričom uviedol, že podnikateľská činnosť spoločnosti Acacia, pozostávajúca z dovozu, vývozu, výroby, uvádzania na trh a propagácie analogických diskov, predstavovala porušenie práv zo šiestich dizajnov Spoločenstva, o ktorých ochranu Audi žiadala.

15. Acacia podala proti tomuto rozsudku odvolanie na vnútroštátny súd, pričom uviedla, že na disky, ktoré vyrába, sa vzťahuje ustanovenie o opravách uvedené v článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002.

16. Vnútroštátny súd zdôrazňuje, že riešenie, ku ktorému sa má dospieť v spore vo veci samej, závisí od výkladu článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002. Spresňuje, že sa prikláňa k názoru, že na sporné disky sa vzťahuje ustanovenie o opravách, uvedené v tomto článku.

17. Za týchto podmienok Corte d'appello di Milano (Odvolací súd Miláno) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Bránia [po prvé] zásady týkajúce sa voľného pohybu tovaru a slobody poskytovať služby na vnútornom trhu; [po druhé] zásada efektivity európskych pravidiel hospodárskej súťaže a liberalizácie vnútorného trhu; [po tretie] zásady potrebného účinku a jednotného uplatňovania práva Európskej únie v členských štátoch; [a po štvrté] ustanovenia sekundárneho práva Európskej únie, akými sú smernica 98/71 a najmä jej článok 14, článok 1 nariadenia [Komisie (EÚ) č. 461/2010 z 27. mája 2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov v sektore motorových vozidiel (Ú. v. EÚ L 129, 2010, s. 52)] a predpis [Európskej hospodárskej komisie Organizácie Spojených národov (EHK/OSN) č. 124 – Jednotné ustanovenia na homologizáciu kolies pre osobné automobily a ich prípojné vozidlá] takému výkladu článku 110 nariadenia č. 6/2002, ktorého obsahom je ustanovenie o opravách, ktorý by vylučoval analogický disk, ktorý je z estetického hľadiska rovnaký ako pôvodný disk, ktorý bol homologizovaný na základe uvedeného predpisu č. 124, z pojmu časť zloženého výrobku (automobil), ktorého cieľom je umožniť opravu a obnoviť pôvodnú vonkajšiu úpravu zloženého výrobku?

2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku, bránia predpisy o priemyselných právach týkajúce sa zapísaných dizajnov, po uskutočnení vyvažovania záujmov uvedených v prvej otázke, uplatňovaniu ustanovenia o opravách v súvislosti s analogickými doplnkovými výrobkami, z ktorých si môže zákazník rôzne vybrať, za predpokladu, že ustanovenie o opravách sa má vykladať reštriktívne a tak, že sa ho možno domáhať, iba pokiaľ ide o náhradné diely s pevne danou formou, t. j. časti, ktorých tvar bol vo vzťahu k vonkajšej úprave zloženého výrobku stanovený v podstate nemenným spôsobom, s vylúčením ostatných častí, ktoré sa majú považovať za zastupiteľné a voľne použiteľné podľa vkusu zákazníka?

3. V prípade kladnej odpovede [na druhú otázku], aké opatrenia má prijať výrobca analogických diskov, aby si zabezpečil zákonný pohyb tovaru určeného na opravu a obnovu pôvodnej vonkajšej úpravy zloženého výrobku?“

B. Vec C-435/16

18. Porsche je majiteľkou viacerých dizajnov Spoločenstva predstavujúcich kolesá automobilov.

19. Acacia, ktorej konateľ, pán D'Amato, je zároveň žalujúcou stranou v spore vo veci samej, vyrába disky pre osobné automobily vyrábané rôznymi výrobcami automobilov. Jej škála výrobkov zahŕňa disky z ľahkej zliatiny „W1050 Philadelphia“, „W1051 Tornado Silver“, „W1054 Saturn“ a „W1053 Helios Silver“, ktoré napodobňujú dizajny Spoločenstva, ktorých majiteľom je Porsche. Ochranná známka spoločnosti Acacia, WSP Italy, ako aj označenie „Not O.E.M.“, sú umiestnené na diskoch, ktoré táto spoločnosť vyrába.

20. Acacia ponúka na predaj svoje disky z ľahkej zliatiny na svojej internetovej stránke www.wspitaly.com, ktorá je v Nemecku prístupná v nemeckom jazyku. Na tejto internetovej stránke, ktorá je adresovaná konečným užívateľom, je možné kúpiť disky po kusoch, alebo vo väčšom množstve. V angličtine sa tam tiež uvádza, že ide o analogické náhradné kolesá alebo čiastočne analogické náhradné kolesá, ktoré sú úplne kompatibilné s uvedenými automobilmi a sú určené výlučne na ich opravu, na účely obnovy ich pôvodnej vonkajšej úpravy. Pokiaľ ide o disky z ľahkej zliatiny určené na automobily spoločnosti Porsche, Acacia uvádza, že ide o náhradné disky, ktoré možno použiť iba na automobiloch značky Porsche.

21. Vzhľadom na to, že disky z ľahkej zliatiny „W1050 Philadelphia“, „W1051 Tornado Silver“, „W1054 Saturn“ a „W1053 Helios Silver“ porušujú práva z dizajnov Spoločenstva, ktorých majiteľkou je Porsche, táto spoločnosť podala žalobu na Landgericht (krajinský súd, Nemecko) s cieľom zakázať spoločnosti Acacia najmä výrobu a uvádzanie na trh sporných diskov.

22. Acacia a jej konateľ uviedli, že sporné disky sú náhradnými dielmi používanými na opravu poškodených automobilov značky Porsche, na základe čoho sú v súlade s článkom 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 vylúčené z ochrany práv udeľovanej dizajnmi, ktorých majiteľkou je Porsche.

23. Landgericht (krajinský súd) rozhodol, že žaloba, ktorú podala Porsche, bola dôvodná. Vzhľadom na to, že vzájomné odvolanie podané spoločnosťou Acacia a jej konateľom bolo zamietnuté, títo podali so súhlasom odvolacieho súdu opravný prostriedok „Revision“ na vnútroštátny súd.

24. Vnútroštátny súd uvádza, že rozhodnutie o návrhu spoločnosti Acacia a jej konateľa závisí od výkladu článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002. V tomto smere spresňuje, že sa prikláňa k názoru, že súčasti, ktorých forma nie je stanovená, akými sú disky, o ktoré ide v spore vo veci samej, nepatria do pôsobnosti ustanovenia o opravách uvedeného v tomto článku.

25. Za týchto okolností Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

„1. Vzťahuje sa obmedzenie ochrany podľa článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 na časti výrobku dané formou, teda na také časti, ktorých forma sa v zásade bez možnosti jej zmeny riadi vonkajšou úpravou zloženého výrobku, a preto zákazník nemá možnosť voľby, ako napríklad v prípade diskov motorových vozidiel?

2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku:

   vzťahuje sa obmedzenie ochrany v zmysle článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 len na ponuku výrobkov, ktoré sú zhodne vyhotovené, teda ktoré sa aj svojou farbou a veľkosťou zhodujú s pôvodnými výrobkami?

3. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku:

   uplatní sa obmedzenie ochrany podľa článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 v prospech predávajúceho výrobku, ktorý v zásade porušuje práva k dotknutému dizajnu, iba vtedy, ak tento predávajúci objektívne zaručí, že jeho výrobok bude možné nadobudnúť výlučne na účely opravy a nie na iný účel, akým je napríklad zvýšenie výbavy alebo individualizácia zloženého výrobku?

4. V prípade kladnej odpovede na tretiu otázku:

   aké opatrenia je predávajúci výrobku, ktorý v zásade porušuje práva k dotknutému dizajnu, povinný prijať, aby objektívne zaručil, že jeho výrobok bude možné nadobudnúť výlučne na účely opravy a nie na iný účel, akým je napríklad zvýšenie výbavy alebo individualizácia zloženého výrobku? Stačí, ak:

   a) predávajúci v predajnom katalógu uvedie poznámku o tom, že predaj sa uskutočňuje výlučne na účely opravy s cieľom vrátiť zloženému výrobku pôvodný vzhľad vonkajšej úpravy, alebo

   b) sa vyžaduje, aby predávajúci podmienil dodanie výrobku tým, že kupujúci (obchodník alebo spotrebiteľ) písomne vyhlási, že ponúkaný výrobok použije výlučne na účely opravy?“

IV. Konanie pred Súdnym dvorom

26. Návrhy na začatie prejudiciálneho konania boli zapísané do registra kancelárie Súdneho dvora 18. júla 2016 vo veci C-397/16 a 4. augusta 2016 vo veci C-435/16.

27. Písomné pripomienky vo veci C-397/16 predložili Acacia a Audi, talianska, nemecká a holandská vláda, ako aj Komisia.

28. Vo veci C-435/16 predložili písomné pripomienky Acacia a pán D'Amato, Audi, nemecká, talianska a holandská vláda, ako aj Komisia.

29. Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora z 25. apríla 2017 boli tieto dve veci spojené na účely ústnej časti konania a rozsudku.

30. Na pojednávaní, ktoré sa konalo 14. júna 2017, sa zúčastnili a predniesli svoje pripomienky Acacia a pán D'Amato, Audi, Porsche, zástupcovia talianskej, nemeckej a francúzskej vlády, ako aj Komisia.

V. Analýza

31. Prejednávané veci sa týkajú ustanovenia o opravách, stanoveného v článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 v prospech náhradných dielov používaných na účely opravy zloženého výrobku. Ako vysvetlím ďalej, táto výnimka z ochrany práv k dizajnu Spoločenstva bola predmetom rozsiahlych debát počas legislatívneho procesu, ktorý predchádzal prijatiu tohto nariadenia.

32. Na uľahčenie pochopenia podstaty prejednávanej veci začnem vysvetlením dôvodu existencie tohto ustanovenia o opravách, ktoré sleduje zavedenie extenzívnej liberalizácie trhu s náhradnými dielmi (časť A).

33. Druhá otázka vo veci C-397/16 a prvá otázka vo veci C-435/16 smerujú k objasneniu, či je pôsobnosť výnimky stanovenej v článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 obmedzená na súčasti, ktorých forma je stanovená vonkajšou úpravou zloženého výrobku. Navrhnem Súdnemu dvoru, aby na tieto otázky odpovedal záporne, keďže zrušenie tejto požiadavky bolo nevyhnutné na dosiahnutie politickej dohody v Rade v súvislosti s prijatím tohto nariadenia (časť B).

34. Druhá otázka, položená vo veci C-435/16, smeruje k určeniu, či sa pôsobnosť článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 obmedzuje na časti, ktoré sa zhodujú s pôvodnými časťami, najmä z hľadiska ich farieb a rozmerov. Navrhnem Súdnemu dvoru, aby na túto otázku odpovedal kladne. V tomto kontexte tiež preskúmam požiadavku týkajúcu sa existencie „časti zloženého výrobku“, ako aj požiadavku týkajúcu sa používania na účely opravy zloženého výrobku (časť C).

35. Tretia otázka vo veci C-397/16, ako aj tretia a štvrtá otázka vo veci C-435/16 sa týkajú preventívnych opatrení, ktoré musí prijať výrobca alebo predajca súčastí, ktorý sa chce odvolať na článok 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002.

36. V tomto smere Súdnemu dvoru navrhnem odpovedať v tom zmysle, že na účely dovolania sa tejto výnimky musí výrobca alebo predajca časti zloženého výrobku splniť povinnosť náležitej starostlivosti, pokiaľ ide o dodržiavanie podmienok používania, stanovených v článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, následnými užívateľmi. Táto povinnosť náležitej starostlivosti na jednej strane vyžaduje, aby informoval kupujúceho o skutočnosti, že predmetná časť výrobku obsahuje dizajn, ktorý mu nepatrí, a že je určená výlučne na použitie za podmienok stanovených v tomto ustanovení, a na druhej strane, že stráca právo uplatniť si túto výnimku, pokiaľ vedel alebo mal opodstatnené dôvody vedieť o tom, že daná časť nebude používaná pri dodržaní týchto podmienok (časť D).

37. Spresňujem, že tieto jednotlivé odpovede umožnia odpovedať na prvú otázku položenú vo veci C-397/16 v tom zmysle, že disk automobilu treba považovať za „časť zloženého výrobku“ v zmysle článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 [4] a že sa naň môže vzťahovať výnimka stanovená v tomto ustanovení, pokiaľ je používaný na účely opravy zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava. [5] Dodávam, že na účely odpovede na túto otázku nie je potrebné preskúmať ostatné zásady a ustanovenia, ktoré sú v nej spomenuté, ako to správne zdôraznili nemecká vláda a Komisia.

A. O dôvode existencie ustanovenia o opravách stanovenom v článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002

38. Ako zdôraznila Komisia, z dôvodov uvedených v návrhu nariadenia vyplýva, že cieľom ustanovenia o opravách bolo predchádzať vzniku monopolov v prospech majiteľov dizajnov, pokiaľ ide o časti zložených výrobkov:

„Cieľom tohto ustanovenia je zabrániť vzniku monopolných trhov vo vzťahu k určitým náhradným dielom.

…

4 Pozri body 92 a 93 nižšie.

5 Pozri body 97 až 110 nižšie.

… Spotrebiteľ, ktorý kúpil výrobok určený na dlhodobé používanie a ktorý môže byť finančne nákladný (napríklad automobil), by bol na neobmedzenú dobu viazaný, pokiaľ ide o nákup vonkajších dielov, na výrobcu zloženého výrobku. To by mohlo viesť k vzniku nekalých podmienok hospodárskej súťaže na trhu s náhradnými dielmi, ale v praxi tiež k zabezpečeniu monopolu pre výrobcu zloženého výrobku na obdobie presahujúce obdobie ochrany práv z jeho dizajnu…“ [6] [*neoficiálny preklad*].

39. Na správne pochopenie hypotézy, ktorá bola takto koncipovaná v návrhu nariadenia, považujem za užitočné opísať účinky ochrany priznávanej dizajnom Spoločenstva v štádiách výroby automobilu, uvádzania na trh tohto automobilu a nahradenia niektorej jeho časti.

40. Po prvé predpokladajme, že určitý výrobca automobilov vytvorí dizajn nového automobilu, ktorý má osobitný charakter v zmysle článku 4 ods. 1 nariadenia č. 6/2002. Tento výrobca automobilov na základe toho požiada a získa ochranu práv z dizajnu Spoločenstva pre automobil, ktorý predstavuje zložený výrobok podľa článku 3 písm. c) tohto nariadenia. Podľa článku 4 ods. 2 tohto nariadenia získa túto ochranu aj pre viaceré súčasti začlenené do automobilu, ako sú nárazníky, blatníky karosérie, dvere, svetlomety alebo tiež disky kolies.

41. Podľa článku 19 tohto nariadenia patrí výrobcovi automobilov ako majiteľovi týchto dizajnov Spoločenstva výlučné právo využívať ich a brániť akejkoľvek tretej strane, ktorá nemá jeho súhlas, aby ich využívala. Inými slovami, tento výrobca automobilov má monopol na využívanie týchto dizajnov, čo mu umožňuje zakázať tretím osobám vyrábať alebo uvádzať na trh automobil alebo časti automobilu, ktoré by tieto dizajny využívali.

42. Po druhé pravidlo týkajúce sa vyčerpania práv, stanovené v článku 21 nariadenia č. 6/2002, však obmedzuje tento monopol na prvé uvedenie na trh s predmetnými výrobkami.[7] Podľa tohto ustanovenia sa totiž práva majiteľa dizajnu nevzťahujú na činnosť týkajúcu sa výrobku, ktorý bol majiteľom dizajnu alebo s jeho súhlasom uvedený na trh. Pri každom predaji automobilu sa teda práva výrobcu automobilu vyčerpajú nielen vo vzťahu k predanému automobilu, považovanému za zložený výrobok, ale tiež vo vzťahu ku každej časti tohto automobilu, ktorá je chránená dizajnom spoločenstva.

43. Po tretie je možné, že niektorá z častí začlenených do automobilu predaného výrobcom automobilov, ako napríklad nárazníky, blatníky karosérie, dvere, svetlomety alebo tiež disky kolies, sa poškodí a musí byť nahradená.

44. Podľa článkov 19 a 21 nariadenia č. 6/2002 patrí výrobcovi automobilov monopol na využívanie, obmedzený na prvé uvedenie na trh vo vzťahu ku každej náhradnej časti, na ktorej je použitý dizajn, ktorého je majiteľom. Tieto ustanovenia tým výrobcovi automobilov priznávajú právo namietať proti výrobe alebo uvádzaniu na trh týchto náhradných častí bez jeho súhlasu, a to počas celej doby využívania zloženého výrobku, teda v predmetnom prípade automobilu.

45. Je to práve tento monopol, čiže monopol majiteľa dizajnu k náhradným častiam zloženého výrobku, ktorý sa ustanovenie o opravách uvedené v článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 snaží za určitých okolností odstrániť. Toto ustanovenie totiž stanovuje, že práva majiteľa dizajnu sa nevzťahujú na časti použité na účely opravy zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava.

6 Návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o dizajnoch Spoločenstva [KOM(93) 342 v konečnom znení, s. 24 a 25)].

7 Zásada vyčerpania výlučných práv majiteľa dizajnu je tiež jedným zo základov ochrany priznanej patentom, autorským právam alebo ochranným známkam. Pozri najmä článok 29 dohody o jednotnom patentovom súde (Ú. v. EÚ C 175, 2013, s. 1), článok 4 ods. 2 smernice 2001/29/ES Európskeho parlamentu a Rady z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, 2001, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230) a článok 15 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 154, 2017, s. 1).

46. Hneď spresňujem, že podľa mňa vedie ustanovenie o opravách vo svojej aktuálnej verzii k *extenzívnej liberalizácii* trhu s náhradnými dielmi, na rozdiel od verzie pôvodne navrhovanej Komisiou, ktorá viedla k *obmedzenej liberalizácii* tohto trhu.[8] Pôsobnosť ustanovenia o opravách bola totiž vo svojej pôvodnej verzii obmedzená na súčasti, ktorých tvar bol stanovený vonkajšou úpravou zloženého výrobku, akými sú svetlomety automobilu. Majitelia dizajnu si tak zachovali svoj monopol vo vzťahu k súčastiam, ktorých forma nebola stanovená vonkajšou úpravou zloženého výrobku, ako sú disky automobilu.

47. Zrušenie tejto podmienky však bolo nevyhnutné na to, aby sa v Rade mohlo prijať nariadenie č. 6/2002, ako vysvetlím v nasledujúcej časti. Konečná verzia tohto ustanovenia o opravách sa tak vzťahuje na *všetky* náhradné diely, bez obmedzenia týkajúceho sa ich formy.

B. O neexistencii požiadavky, aby bola forma súčasti stanovená vonkajšou úpravou zloženého výrobku (druhá otázka vo veci C-397/16 a prvá otázka vo veci C-435/16)

48. Audi, Porsche a nemecká vláda uviedli, že ustanovenie o opravách uvedené v článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 sa má vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje iba na tie časti tvoriace súčasť zloženého výrobku, „ktorých vonkajšia úprava podmieňuje chránený dizajn“, alebo inými slovami na časti, ktorých forma je stanovená vonkajšou úpravou zloženého výrobku.

49. Toto tvrdenie slúži záujmom majiteľov práv k dizajnom diskov, ako sú Audi a Porsche, z nasledujúceho dôvodu. Ako tieto spoločnosti veľmi podrobne vysvetlili, forma diskov nie je podmienená vonkajšou úpravou automobilu. Inými slovami, na každý automobil možno použiť viaceré modely diskov. Tento výklad preto vylučuje disky z pôsobnosti článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, čo by spoločnostiam Audi a Porsche umožnilo zachovať si svoj monopol k náhradným diskom, na ktorých sú použité dizajny, ktoré vlastnia.

50. Spresňujem, že Porsche odkázala na viacero rozhodnutí vnútroštátnych súdov, ktoré potvrdzujú tento výklad,[9] zatiaľ čo Acacia citovala iné rozhodnutia vnútroštátnych súdov, ktoré ho vyvracajú.[10] Uvádzam tiež, že vnútroštátne súdy konajúce v prejednávaných veciach majú v tomto smere odlišné názory.[11]

51. Domnievam sa, že argumentáciu navrhovanú spoločnosťami Audi a Porsche treba zamietnuť z nasledujúcich dôvodov.

52. Na jednej strane sa nezdá, že by zo znenia článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 vyplývala taká požiadavka, podľa ktorej musí daná časť tvoriť súčasť zloženého výrobku, ktorého vonkajšia úprava podmieňuje chránený dizajn. Neexistencia tejto požiadavky ako taká svedčí v prospech zamietnutia prístupu navrhovaného spoločnosťami Audi, Porsche a nemeckou vládou.

8 Pozri body 71 až 78 nižšie.

9 Podľa spoločnosti Porsche nasledujúce rozhodnutia vylúčili disky automobilu z pôsobnosti ustanovenia o opravách: rozsudok Tribunal de commerce de Bruxelles (Obchodný súd Brusel, Belgicko) zo 16. februára 2015, A/12/05787; rozsudok Højesteret (Najvyšší súd, Dánsko) z 10. marca 2015, 17/2010; Landgericht Hamburg (Krajinský súd Hamburg, Nemecko), GRUR-RS 2015, s. 16872; Landgericht Düsseldorf (Krajinský súd Düsseldorf, Nemecko), GRUR-RR 2016, s. 228; rozsudok Audiencia Provincial de Alicante (Provinčný súd Alicante, Španielsko), rozsudok z 18. júna 2010, 437/10; rozsudok Tribunale di Bologna (súd v Bologni, Taliansko), zo 17. decembra 2013, 4306/2011; rozsudok Tribunale di Milano (súd v Miláne, Taliansko), z 27. novembra 2014, 3801/2013; rozsudok Tribunal de Helsinki (súd v Helsinkách, Fínsko), č. 15/149362, z 19. novembra 2015, č. spisu: R14/5257; rozsudok Svea hovrätt (Odvolací súd so sídlom v Štokholme, Švédsko), z 29. januára 2016, číslo spisu Ö 8596-17.

10 Podľa spoločnosti Acacia nasledujúce rozhodnutia zahrnuli disky automobilu do rozsahu pôsobnosti ustanovenia o opravách: Tribunale di Napoli (súd v Neapole, Taliansko), z 11. novembra 2009, RG 35034/079; Tribunale di La Spezia (súd v Spezii, Taliansko), z 21. septembra 2010, č. 66/10/18; Tribunale di La Spezia (súd v Spezii, Taliansko), z 29. septembra 2010, Proc. 75/2010 mod. 18; Tribunale di Napoli (súd v Neapole, Taliansko), z 11. februára 2011, č. 5001/2011; Tribunale di Milano (súd v Miláne, Taliansko), z 11. júna 2012, RG 24209/12; Tribunale di Milano (súd v Miláne, Taliansko), z 11. októbra 2012, RG 46317/12; Corte d'Appello di Napoli (Odvolací súd Neapol, Taliansko) z 25. septembra 2013, č. 3678/2013.

11 Pozri body 16 a 24 vyššie.

53. Na druhej strane nie je možné uvítať tento prístup, keďže zrušenie tejto požiadavky, zahrnuté v pôvodnom návrhu Komisie, bolo nevyhnutné na dosiahnutie politickej dohody v Rade v súvislosti s prijatím tohto nariadenia, ako to preukázala Komisia. Vzhľadom na ústredný význam tejto skutočnosti vo výklade, ktorý navrhujem, by som chcel presne načrtnúť vývoj, ktorým prešlo toto ustanovenie počas legislatívneho procesu.

54. Dňa 3. decembra 1993 Komisia predložila súčasne návrh nariadenia [12] a návrh smernice o právnej ochrane dizajnov [13]. Návrh nariadenia mal za cieľ vytvoriť systém ochrany dizajnov Spoločenstva. Návrh smernice sledoval aproximáciu právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa ochrany dizajnov s cieľom obmedziť prekážky voľného pohybu tovarov.

55. Článok 23 návrhu nariadenia obsahoval ustanovenie o opravách, ktorého pôsobnosť bola obmedzená na časti tvoriace súčasť zloženého výrobku, „od vonkajšej úpravy ktorého dizajn závisí“ [14]. Článok 14 návrhu smernice obsahoval ustanovenie o opravách takmer rovnakého znenia.

56. Po niekoľkoročných medziinštitucionálnych diskusiách bol 13. októbra 1998 prijatý návrh smernice, ktorý sa stal smernicou 98/71 o právnej ochrane dizajnov.

57. Konečná verzia článku 14 tejto smernice obsahuje niekoľko podstatných rozdielov v porovnaní s pôvodným návrhom Komisie. [15] Tento článok sa už predovšetkým vzťahuje na všetky „súčast[i] použit[é] na účely opravy zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava“ a to bez požiadavky, aby táto časť bola súčasťou zloženého výrobku, „od ktorého závisí vzhľad chráneného dizajnu“, ako to stanovoval pôvodný návrh Komisie.

58. Po prijatí smernice 98/71 predložila Komisia 21. júna 1999 návrh zmeneného nariadenia, ktorého článok 23 bol zrušený, ale ktorý obsahoval nový článok 10a. [16] V očakávaní harmonizovaného riešenia v rámci uvedenej smernice tento článok dočasne vylučoval z pôsobnosti nariadenia náhradné diely, zakazujúc v priebehu tohto obdobia ich zápis ako dizajnov Spoločenstva. Na rozdiel od článku 14 smernice 98/71 však pôsobnosť tohto ustanovenia ostala obmedzená na časti zloženého výrobku, „od vonkajšej úpravy ktorého dizajn závisí“ [17].

12 Návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o dizajnoch Spoločenstva (Ú. v. ES C 29, 1994, s. 20).

13 Návrh smernice Parlamentu a Rady o právnej ochrane dizajnov (Ú. v. ES C 345, 1993, s. 14).

14 „Článok 23 – Využívanie zapísaných dizajnov Spoločenstva na účely opravy
Práva vyplývajúce zo zapísaného dizajnu Spoločenstva nemajú účinky voči tretej osobe, ktorá minimálne po troch rokoch od prvého uvedenia na trh výrobku, na ktorom je dizajn použitý alebo na ktorom je dizajn stelesnený, využívala tento dizajn v súlade s článkom 21, pod podmienkou, že
a) výrobok, na ktorom je dizajn použitý alebo na ktorom je dizajn stelesnený, tvorí súčasť zloženého výrobku, *od vonkajšej úpravy ktorého chránený dizajn závisí*,
b) toto využívanie slúži na účely opravy zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava, a
c) nedochádza k zavádzaniu verejnosti, pokiaľ ide o pôvod výrobku použitého na opravu.“ [*neoficiálny preklad*] (kurzívou zvýraznil generálny advokát).

15 „Článok 14 – Prechodné ustanovenie

Až dovtedy, kým sa neprijmú zmeny a doplnky k tejto smernici na návrh Komisie v súlade s ustanoveniami článku 18, členské štáty ponechajú v platnosti svoje existujúce právne ustanovenia týkajúce sa použitia dizajnu súčastí použitých na účely opravy zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava a zavedú zmeny týchto ustanovení, ale iba vtedy, ak ich účelom je liberalizácia trhu na takéto súčasti.“

16 Zmenený návrh nariadenia Rady (ES) o dizajnoch Spoločenstva (Ú. v. ES C 248 E, 2000, s. 3).

17 „Článok 10a – Prechodné ustanovenie
1. Až dovtedy, kým sa neprijmú zmeny a doplnky tohto nariadenia na základe návrhu Komisie o tomto predmete, dizajn, ktorý je použitý alebo stelesnený vo výrobku, ktorý predstavuje súčasť zloženého výrobku, *od vonkajšej úpravy ktorého dizajn závisí*, nie je možné zapísať ako dizajn Spoločenstva.
2. Návrh Komisie uvedený v odseku 1 sa predkladá spolu s akýmikoľvek zmenami, ktoré Komisia navrhuje pre tento predmet podľa článku 18 smernice [98/71] o právnej ochrane dizajnov a zohľadňuje všetky takéto zmeny.“ [*neoficiálny preklad*] (kurzívou zvýraznil generálny advokát).

59. Tento rozdiel medzi smernicou 98/71 a návrhom nariadenia predstavoval jednu z hlavných prekážok prijatia tohto návrhu v Rade, kde sa pri uplatnení pôvodného článku 308 ES vyžadovala jednomyseľnosť hlasovania. Prevažná väčšina delegácií sa totiž v tejto otázke vyjadrila v prospech zjednotenia medzi týmito dvoma právnymi predpismi. [18]

60. Dňa 19. októbra 2000 Predsedníctvo Rady Európskej únie vyzvalo v tomto kontexte Výbor stálych predstaviteľov (ďalej len „Coreper"), aby sa vyjadril k trom variantom ustanovenia týkajúceho sa náhradných častí zložených výrobkov, navrhovaným postupne Komisiou, Predsedníctvom Rady a írskou delegáciou. [19]

61. Prvé dva varianty tohto ustanovenia zachovávali požiadavku, podľa ktorej mala časť predstavovať súčasť zloženého výrobku, „od vonkajšej úpravy ktorého dizajn závisí". Naproti tomu sa táto požiadavka už neuvádzala v treťom variante navrhovanom írskou delegáciou. [20]

62. Je to tento tretí variant, ktorý jediný umožňoval zjednotenie medzi smernicou 98/71 a návrhom nariadenia v súvislosti s časťami zložených výrobkov, ktorý bol predmetom dohody v Coreper na stretnutí z 25. októbra 2000. [21]

63. Z prípravných prác teda vyplýva, že zrušenie požiadavky, podľa ktorej musí časť predstavovať súčasť zloženého výrobku, „od vonkajšej úpravy ktorého chránený dizajn závisí", bolo nevyhnutné na to, aby toto nariadenie mohlo byť prijaté v Rade, približne osem rokov po pôvodnom návrhu Komisie. Politická dohoda uzavretá v Rade sa teda zakladá na prijatí ustanovenia o opravách častí zloženého výrobku, ktoré malo širšiu pôsobnosť než ustanovenie, ktoré pôvodne navrhovala Komisia, a to na úkor záujmov majiteľov dizajnov.

64. Podľa môjho názoru výklad navrhovaný spoločnosťami Audi, Porsche a nemeckou vládou spočíva práve v spochybnení tejto politickej dohody, obmedzením pôsobnosti článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 na časti, ktorých forma je stanovená vonkajšou úpravou zloženého výrobku.

65. Myslím si, že vyššie opísané okolnosti prijatia nariadenia č. 6/2002 bránia takému výkladu, ktorým by sa súdnou cestou dospelo k opätovnému zavedeniu podmienky, ktorá bola zrušená počas legislatívneho procesu.

66. Dodávam, že žiadna zo skutočností uvádzaných spoločnosťami Audi, Porsche a nemeckou vládou nemôže otriasť mojím presvedčením v tejto otázke.

67. Podľa prvého tvrdenia je tento výklad v súlade s cieľom sledovaným článkom 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, ktorým je zabrániť vzniku monopolných trhov vo vzťahu k predaju náhradných dielov. [22] Podľa tohto tvrdenia by toto riziko neexistovalo v prípade, keď forma súčasti nie je stanovená vonkajšou úpravou zloženého výrobku, ako je to pri disku automobilu. Svedčí o tom silná konkurencia existujúca na trhu s diskami, kde spotrebitelia majú výber spomedzi množstva modelov ponúkaných viacerými výrobcami. V kontexte prejednávaných vecí by tak Acacia mohla vyrábať nové modely diskov neobsahujúce dizajny, ktorých majiteľkami sú Audi a Porsche, keďže forma diskov nie je stanovená vonkajšou úpravou automobilu.

18 Pozri správu Predsedníctva pre Výbor stálych predstaviteľov (Coreper) č. 12420/00 z 19. októbra 2000, bod 6, dostupnú na internetovej adrese http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-12420-2000-INIT/fr/pdf, ktorá uvádza: „Prevažná väčšina delegácií požadovala zjednotenie formulácie článku 10a a odôvodnenia 13 s formuláciou článku 14 smernice vzhľadom na to, že znenie navrhované Komisiou by mohlo z ochrany vylúčiť viac častí než tie, ktoré sú uvedené v článku 14 smernice". [*neoficiálny preklad*] Pozri tiež Správu Predsedníctva pre Coreper č. 8107/00 z 5. mája 2000, s. 2, dostupnú na internetovej adrese http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8107-2000-INIT/fr/pdf.

19 Správa Predsedníctva pre Coreper č. 12420/00 z 19. októbra 2000, bod 9.

20 Správa Predsedníctva pre Coreper č. 12420/00 z 19. októbra 2000, s. 9 až 11.

21 Oznámenie Predsedníctva pracovnej skupine pre duševné vlastníctvo (dizajny) č. 12811/2000 z 27. októbra 2000, s. 1 a 2., dostupné na internetovej adrese http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-12811-2000-INIT/fr/pdf.

22 Pozri bod 38 vyššie.

68. Podľa druhého tvrdenia uvádzaného účastníkmi konania je tento výklad v súlade so znením odôvodnenia 13 nariadenia č. 6/2002, ktoré sa týka súčastí zloženého výrobku, „od vonkajšej úpravy ktorého dizajn závisí".

69. Domnievam sa, že túto argumentáciu treba zamietnuť z nasledujúcich troch dôvodov.

70. Po prvé sa domnievam, že tieto tvrdenia, nezávisle od ich prípadnej dôvodnosti, nemôžu viesť k obmedzeniu pôsobnosti článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 opätovným zavedením, prostredníctvom výkladu, požiadavky, ktorej zrušenie bolo nevyhnutné na dosiahnutie politickej dohody v Rade.

71. Po druhé na rozdiel od toho, čo tvrdia Audi, Porsche a nemecká vláda sa domnievam, že cieľ prevencie monopolov na trhu s náhradnými dielmi odôvodnil zrušenie tejto požiadavky normotvorcom Únie.

72. Je síce pravda, že monopol majiteľa dizajnu je širší, ak je forma súčasti *stanovená* vonkajšou úpravou zloženého výrobku. Napríklad, ak je forma svetlometu stanovená vonkajšou úpravou automobilu a ak tento svetlomet obsahuje chránený dizajn, potom žiadna tretia osoba nemôže vyrábať alebo uviesť na trh náhradné svetlomety bez súhlasu majiteľa dizajnu. Medzi účastníkmi konania je nesporné, že v takom prípade sa ustanovenie o opravách musí uplatňovať na účely liberalizácie trhu s náhradnými dielmi, pričom sa umožní tretím osobám využívať predmetný dizajn.

73. Skutočnosťou zostáva, že majiteľovi dizajnu patrí monopol, hoci užší, aj v prípade, keď forma časti *nie je stanovená* vonkajšou úpravou automobilu, ako je to v prípade diskov automobilu. V takom prípade majú iní výrobcovia možnosť vyrábať náhradné diely bez použitia chránených dizajnov, bez toho, aby voči tomu mohol majiteľ dizajnov namietať. Tomuto majiteľovi dizajnu však v zásade ostáva právo namietnuť proti výrobe alebo uvádzaniu na trh diskov kopírujúcich disky, ktoré vyrobil on. Je to tento „užší" monopol, ktorý bol predmetom odlišných posúdení v priebehu legislatívneho procesu a v rámci prejednávanej veci.

74. Tým, že pôvodný návrh Komisie vylúčil z ustanovenia o opravách časti, ktorých forma nie je stanovená, akými sú náhradné disky, zachoval tento „užší" monopol majiteľa dizajnu v súlade s výkladom navrhovaným spoločnosťami Audi, Porsche a nemeckou vládou. Podľa tohto prvého prístupu má Audi právo brániť nahradeniu poškodeného disku značky Audi analogickým diskom, ktorý vyrobila Acacia. Uvedený návrh zaviedol v tomto zmysle obmedzenú liberalizáciu trhu s náhradnými dielmi.

75. Konečná verzia ustanovenia o opravách, ktorá sa vzťahuje na *všetky* časti zložených výrobkov, má naproti tomu za následok zrušenie „užšieho" monopolu majiteľa dizajnu v súlade s výkladom navrhovaným spoločnosťou Acacia, talianskou a holandskou vládou, ako aj Komisiou. Podľa tohto druhého prístupu Audi nemala právo namietať voči nahradeniu poškodeného disku spoločnosti Audi analogickým diskom vyrobeným spoločnosťou Acacia. Tento prístup smeruje k extenzívnej liberalizácii trhu s náhradnými dielmi.

76. Z tohto dôvodu zrušením požiadavky, podľa ktorej musí byť forma časti stanovená vonkajšou úpravou zloženého výrobku, vykonal normotvorca Únie podľa môjho názoru voľbu v prospech extenzívnej liberalizácie trhu s náhradnými dielmi. Z pohľadu spotrebiteľa táto liberalizácia ponúka v prípade, že sa oprava ukáže byť nevyhnutná, možnosť nadobudnúť náhradný disk vyrobený treťou osobou, ktorý je vonkajšou úpravou analogický s pôvodným poškodeným diskom, bez toho, aby musel nadobudnúť náhradný disk vyrobený majiteľom dizajnu. Inými slovami, spotrebiteľ nie je v prípade opravy viazaný voľbou, ktorú vykonal pri kúpe automobilu.

77. Zdôrazňujem, že tento výklad je podporený článkom 14 smernice 98/71, ktorý musí byť preskúmaný spolu s článkom 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 pri uplatnení odseku 2 tohto článku 110.

78. Hoci toto ustanovenie umožňuje členským štátom ponechať v platnosti vnútroštátne ustanovenia obsahujúce ustanovenie o opravách, spresňuje, že tieto štáty môžu zaviesť zmeny týchto ustanovení „iba vtedy, ak ich účelom je liberalizácia trhu na takéto súčasti". Podľa môjho názoru toto ustanovenie potvrdzuje, že zámer normotvorcu Únie sa prikláňal smerom k liberalizácii trhu s náhradnými dielmi.

79. Po tretie, pokiaľ ide o odôvodnenie 13 nariadenia č. 6/2002, Komisia uviedla, že ponechanie výrazu „od vonkajšej úpravy ktorého dizajn závisí" vyplýva z chýbajúceho zosúladenia medzi týmto odôvodnením a ustanovením obsahujúcim doložku o opravách.

80. Hoci na základe dokumentov, ktoré uverejnila Rada, nepovažujem za možné s určitosťou rozhodnúť o tomto bode, viacero indícií svedčí podľa mňa v prospech tohto stanoviska. Po prvé je možné, že ponechanie tohto výrazu má svoj pôvod v tom, že Coreper prijal návrh írskej delegácie, ktorý neobsahoval zmenu v súvislosti so znením tohto odôvodnenia.[23] Toto kompromisné znenie oznámené Predsedníctvom Rady po stretnutí s Coreper obsahovalo jednu verziu odôvodnenia 13 založenú na druhom variante (Predsedníctva) a jednu verziu ustanovenia založenú na treťom variante (írskej delegácie).[24] Tento nesúlad trval počas celého rokovania v Rade[25], a to až do prijatia konečného znenia 12. decembra 2001.

81. Po druhé pripomínam, že prevažná väčšina delegácií vyjadrila želanie zosúladiť formuláciu odôvodnenia a ustanovenia o opravách v návrhu nariadenia na jednej strane a článku 14 smernice 98/71 na druhej strane.[26] Výraz „od vonkajšej úpravy ktorého dizajn závisí" bol teda zo znenia tohto článku odstránený v priebehu legislatívnych prác.[27] Tieto okolnosti svedčia tiež v prospech stanoviska, podľa ktorého bolo ponechanie tohto výrazu v znení odôvodnenia 13 nariadenia č. 6/2002 výsledkom nedostatku koordinácie s článkom 110 ods. 1 tohto nariadenia, ako uviedla Komisia.

82. V každom prípade sa domnievam, že znenie odôvodnenia, ktoré nemá nijakú právnu silu, nemôže viesť k obmedzeniu pôsobnosti ustanovenia nariadenia opätovným zavedením podmienky, zrušenie ktorej bolo nevyhnutné na dosiahnutie politickej dohody v Rade.

83. Z vyššie uvedeného vyvodzujem, že pôsobnosť článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 nie je obmedzená na časti predstavujúce súčasť zloženého výrobku, „od vonkajšej úpravy ktorého chránený dizajn závisí", keďže táto požiadavka bola výslovne zamietnutá normotvorcom Únie.

C. O podmienkach stanovených v článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 (druhá otázka položená vo veci C-435/16)

84. Zo znenia článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 možno vyvodiť dve podmienky: prvú, ktorá sa týka existencie časti zloženého výrobku, a druhú, týkajúcu sa používania tejto časti na účely opravy zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava.

1. Existencia časti zloženého výrobku

85. Prvá podmienka sa týka existencie „časti zloženého výrobku". Uvádzam, že nariadenie č. 6/2002 neobsahuje definíciu tohto pojmu.

23 Správa Predsedníctva pre Coreper č. 12420/00 z 19. októbra 2000, s. 11.

24 Pozri body 60 a 61 vyššie. Pozri správu Predsedníctva pracovnej skupiny „Duševné vlastníctvo" (Dizajny) č. 12811/00 z 27. októbra 2000, s. 2.

25 Pozri najmä správu Predsedníctva Coreper č. 13103/00 z 9. novembra 2000, s. 6 a 9, dostupnú na internetovej adrese http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13103-2000-INIT/fr/pdf,; správu Predsedníctva Coreper č. 13641/00 z 21. novembra 2000, ,s. 4 a 6, dostupnú na internetovej adrese http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13641-2000-INIT/fr/pdf, a správu Predsedníctva Rade (Vnútorný trh, Spotrebitelia a Cestovný ruch) č. 13749/00 z 24. novembra 2000, s. 7, dostupnú na internetovej adrese http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13749-2000-INIT/fr/pdf.

26 Pozri poznámku pod čiarou 18.

27 Pozri bod 57 vyššie.

86. Podľa ustálenej judikatúry z potreby jednotného uplatňovania práva Únie a zásady rovnosti vyplýva, že znenie ustanovenia práva Únie, ktoré neobsahuje žiadny výslovný odkaz na právo členských štátov s cieľom určiť jeho zmysel a rozsah pôsobnosti, v zásade vyžaduje v celej Únii autonómny a jednotný výklad, ktorý musí zohľadňovať kontext ustanovenia a cieľ sledovaný príslušnou právnou úpravou. [28]

87. Pri uplatnení tejto judikatúry možno z kontextu článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 vyvodiť viacero prvkov definície.

88. Po prvé, v článku 3 písm. c) tohto nariadenia je „zložený výrobok" definovaný ako výrobok, ktorý sa skladá z viacerých častí, ktoré sa môžu nahradiť, pričom sa umožňuje rozobratie a opätovné zostavenie výrobku. Okrem toho článok 3 písm. b) tohto nariadenia definuje pojem „výrobok" ako akýkoľvek priemyselný alebo remeselný predmet, vrátane, okrem iného, častí určených na zloženie do výsledného zloženého výrobku.

89. Po druhé, zo znenia článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 vyplýva, že používanie časti musí umožniť opravu *zloženého výrobku*. Toto spresnenie znamená, že daná časť musí byť potrebná na účely bežného užívania zloženého výrobku alebo, inými slovami, že chybný stav časti alebo chýbajúca časť môžu brániť takémuto bežnému užívaniu. Medzi účastníkmi konania je nesporné, že to je prípad diskov automobilu. Naproti tomu si myslím, že táto podmienka vylučuje najmä také príslušenstvo automobilu, ako sú detské autosedačky, strešné nosiče alebo akustické zariadenia, ako správne uviedla nemecká vláda.

90. Po tretie, článok 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 sa môže týkať iba častí, ktoré sú predmetom ochrany dizajnu spoločenstva. V prípade neexistencie tejto ochrany je totiž výnimka stanovená v tomto ustanovení bezpredmetná.

91. Z tohto dôvodu sa predmetné ustanovenie môže týkať iba častí, ktoré spĺňajú predovšetkým podmienky stanovené v článku 4 ods. 2 tohto nariadenia. V prípade nesplnenia týchto podmienok sa totiž na danú časť nemôže vzťahovať ochrana dizajnov Spoločenstva zakotvená v nariadení č. 6/2002. Ustanovenie o opravách sa preto môže týkať iba častí, ktoré po ich začlenení do zloženého výrobku zostávajú viditeľné počas bežného užívania tohto výrobku a ktorých samotné viditeľné znaky samy osebe spĺňajú podmienky týkajúce sa novosti a osobitého charakteru.

92. Z vyššie uvedeného vyplýva, že pojem „časť zloženého výrobku" v zmysle článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 sa vzťahuje na:

– výrobok začlenený do iného výrobku, kvalifikovaného ako „zložený výrobok",

– ktorý môže byť rozobratý a nahradený,

– ktorý je potrebný na bežné užívanie zloženého výrobku a

– zostáva viditeľný počas bežného užívania zloženého výrobku.

93. Podľa môjho názoru je nepochybné, že disk automobilu spĺňa tieto podmienky a musí byť preto považovaný za „súčasť zloženého výrobku" v zmysle tohto ustanovenia.

28 Pozri najmä rozsudok zo 14. decembra 2006, Nokia (C-316/05, EU:C:2006:789, s. 21), ktorý sa týkal výkladu pojmu „osobitné dôvody", uvedeného v článku 98 ods. 1 prvej vete nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146).

94. Porsche však uviedla, že disky automobilu nemožno považovať za súčasti zloženého výrobku v zmysle daného ustanovenia. Podľa tohto tvrdenia je úprava alebo „estetický vzhľad" diskov nezávislý od úpravy automobilu, čo znamená, že spotrebiteľ si môže voľne vybrať disky, ktorými chce vybaviť svoj automobil na účely toho, aby mu dal osobitný vzhľad.

95. Konštatujem, že tento argument zodpovedá tvrdeniu, podľa ktorého sa na disky nemôže vzťahovať ustanovenie o opravách, pretože ich forma nie je stanovená vonkajšou úpravou automobilu, a teda že k tomu istému automobilu možno priradiť viacero modelov diskov.[29] V tomto smere stačí uviesť, že Porsche takto vyzýva Súdny dvor, aby opätovne zaviedol požiadavku, ktorú normotvorca Únie výslovne zamietol, ako som vysvetlil v bodoch 48 až 83 vyššie.

96. Z vyššie uvedeného vyvodzujem, že pojem „časť zloženého výrobku" sa neobmedzuje na časti, ktorých forma je stanovená vonkajšou úpravou zloženého výrobku, ale vzťahuje sa na každý výrobok začlenený do iného výrobku, kvalifikovaného ako „zložený výrobok", ktorý môže byť rozobratý a nahradený, ktorý je potrebný na bežné užívanie zloženého výrobku a ktorý zostáva viditeľný počas bežného užívania tohto zloženého výrobku.

2. Používanie časti na účely opravy zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava

97. Podľa článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 druhou podmienkou je, že musí byť časť používaná „v zmysle článku 19 ods. 1 na účely opravy zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava".

98. Pojem „využívanie" stanovený v článku 19 ods. 1 tohto nariadenia je definovaný širokým spôsobom, čím zahŕňa každé používanie časti na účely opravy.

99. Po prvé zdôrazňujem, že cieľ opravy zloženého výrobku vedie k podstatnému obmedzeniu pôsobnosti článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002. Táto požiadavka totiž vylučuje najmä každé používanie časti z okrasných dôvodov alebo len z dôvodu vhodnosti, ako nahradenie disku z estetických dôvodov.

100. Inými slovami, prospech z výnimky z ochrany dizajnu Spoločenstva je vyhradený používaniu častí, ktoré je *vyžadované* chybným stavom zloženého výrobku, teda stavom brániacim v bežnom užívaní tohto výrobku. Tento chybný stav môže byť podľa môjho názoru vyvolaný buď chybný stavom samotnej časti, alebo neexistenciou tejto časti, najmä v prípade krádeže.[30]

101. V tejto súvislosti okolnosť, že disky nadobudnuté nezávisle na automobile by v praxi mohli byť používané hlavne z okrasných dôvodov a nie na opravu, nemôže sama osebe odôvodniť vylúčenie diskov z pôsobnosti tohto ustanovenia.

102. Po druhé, článok 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 ďalej spresňuje, že oprava musí byť vykonaná na účely obnovenia pôvodnej vonkajšej úpravy zloženého výrobku.

103. Uvádzam, že táto požiadavka sa týka vonkajšej úpravy zloženého výrobku a nie vonkajšej úpravy časti. Táto požiadavka preto predpokladá, že nahradenie chybnej časti môže ovplyvniť vonkajšiu úpravu zloženého výrobku. Inými slovami, daná časť sa musí podieľať na vonkajšej úprave zloženého výrobku.

29 Pozri bod 49 vyššie.

30 V tomto smere pripomínam, že požiadavka opravy zloženého výrobku znamená, že daná časť je potrebná na bežné užívanie tohto výrobku. Pozri bod 89 vyššie.

104. Domnievam sa, že časť, ktorej sa týka článok 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, sa bude nevyhnutne podieľať na vonkajšej úprave zloženého výrobku z dôvodu vzájomného vzťahu tohto ustanovenia s článkom 4 ods. 2 tohto nariadenia.[31] Ako som už totiž vysvetlil vyššie, iba na časti, ktoré zostávajú viditeľné počas bežného užívania zloženého výrobku, sa môže vzťahovať ochrana dizajnu Spoločenstva a môže sa teda na ne vzťahovať ustanovenie o opravách. Nuž časť, ktorá zostáva viditeľná, sa nevyhnutne podieľa na vonkajšej úprave zloženého výrobku, ako je to najmä v prípade diskov automobilu.

105. Na uplatnenie uvedenej výnimky je však ešte potrebné, aby bola oprava vykonaná na účely obnovenia *pôvodnej* vonkajšej úpravy zloženého výrobku. Podľa môjho názoru táto požiadavka znamená, že náhradná časť má mať rovnakú vonkajšiu úpravu ako časť, ktorá bola pôvodne začlenená do zloženého výrobku.

106. Navyše pojem „vonkajšia úprava" sa má podľa mňa vykladať s ohľadom na definíciu pojmu „dizajn" stanovenú v článku 3 písm. a) nariadenia č. 6/2002, takým spôsobom, že sa týka vonkajšej úpravy, ktorá vyplýva najmä zo znakov línií, obrysov, farieb, tvaru, textúry a/alebo materiálov samotného výrobku a/alebo jeho zdobenia.

107. V kontexte konaní vo veciach samých táto požiadavka znamená, že vonkajšia úprava disku použitého na účely opravy má byť zhodná s vonkajšou úpravou disku pôvodne tvoriaceho súčasť automobilu, najmä pokiaľ ide o znaky línií, obrysov, farieb, tvaru, textúry a/alebo materiálov disku a/alebo jeho zdobenia.

108. V tomto smere spresňujem, že umiestnenie ochrannej známky, ktorej majiteľom je výrobca tretia osoba – akou je ochranná známka WSP Italy, ktorú Acacia umiestnila na ňou vyrábané disky[32] – nemôže znamenať, že sa vonkajšia úprava náhradného dielu odlišuje od vonkajšej úpravy pôvodného dielu, na ktorom bola umiestnená ochranná známka majiteľov dizajnov Spoločenstva – ako sú Audi alebo Porsche. Ak by to tak totiž bolo, výlučné práva majiteľov vyplývajúce z ochrany ochranných známok by im umožnili obmedziť pôsobnosť článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002[33] na nulu.

109. Audi a nemecká vláda ďalej navrhli vykladať podmienku týkajúcu sa obnovenia pôvodnej vonkajšej úpravy zloženého výrobku v tom zmysle, že nevyhnutne vyžaduje, aby bola forma časti stanovená vonkajšou úpravou zloženého výrobku. Stačí, ak v tomto smere znovu uvediem, že účastníci konania tým vyzývajú Súdny dvor, aby opätovne zaviedol požiadavku, ktorá bola výslovne zamietnutá normotvorcom Únie.[34]

110. Súhrnne, na účely uplatnenia výnimky stanovenej v článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 sa má náhradná časť používať „na účely opravy zloženého výrobku" – čo vylučuje každé používanie z okrasných dôvodov alebo z len dôvodu vhodnosti – a na účely toho, „aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava", čo znamená, že náhradná časť má mať rovnakú vonkajšiu úpravu ako časť, ktorá bola pôvodne začlenená do zloženého výrobku.

31 Pozri bod 91 vyššie.

32 Pozri body 13 a 19 vyššie.

33 Súdny dvor už mal príležitosť rozhodnúť, že článok 110 nariadenia č. 6/2002 nepovoľuje výrobcovi náhradných dielov, akým je Acacia, umiestniť ochrannú známku zapísanú výrobcom automobilov bez jeho súhlasu. Pozri bod 133 vyššie.

34 Pozri body 48 až 83 vyššie.

D. O preventívnych opatreniach, ktoré musí prijať výrobca alebo predajca častí zloženého výrobku v súvislosti s dodržaním podmienok používania stanovených v článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 (tretia otázka vo veci C-397/16, ako aj tretia a štvrtá otázka vo veci C-435/16)

111. Tretia otázka vo veci C-397/16, ako aj tretia a štvrtá otázka vo veci C-435/16 sa týkajú preventívnych opatrení, ktoré musí prijať výrobca alebo predajca náhradných dielov, ktorý sa chce odvolať na článok 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 na účely uistenia sa, že tieto náhradné diely budú použité pri dodržaní podmienok používania uložených týmto ustanovením. [35]

112. Na pripomenutie, tieto podmienky sa týkajú používania náhradnej časti na účely opravy zloženého výrobku, aby bola obnovená jeho pôvodná vonkajšia úprava. [36]

113. Konštatujem, že znenie článku 110 nariadenia č. 6/2002 sa výslovne nezaoberá preventívnymi opatreniami, ktoré možno požadovať od výrobcu alebo predajcu náhradných častí, pokiaľ ide o dodržiavanie týchto podmienok používania. Prináleží preto Súdnemu dvoru podať výklad tohto ustanovenia na účely určenia obsahu opatrení, ktoré od nich možno vyžadovať v prípade, že sa budú chcieť odvolať na ustanovenie o opravách s cieľom zabrániť majiteľovi dizajnu vo výkone jeho výlučných práv.

114. V tomto ohľade nepovažujem za možné, na rozdiel od tvrdení spoločností Audi, Porsche a nemeckej vlády, uskutočniť reštriktívny výklad ustanovenia o opravách, a to z nasledujúcich dôvodov.

115. Na jednej strane toto ustanovenie napriek svojmu zneniu nepredstavuje prechodné ustanovenie v zmysle judikatúry Súdneho dvora, teda ustanovenie, ktorého uplatnenie by bolo obmedzené na prechodné obdobie s cieľom uľahčiť prechod k definitívnemu režimu. [37] Je síce pravda, že uvedené ustanovenie sa podľa svojho znenia uplatňuje „až do času, kedy nadobudnú účinnosť zmeny a doplnky tohto nariadenia na základe návrhu Komisie“. Táto formulácia však platí pre všetky ostatné ustanovenia nariadenia, ktoré sa vzhľadom na svoju povahu uplatňujú až do ich zmeny na základe návrhu Komisie.

116. V skutočnosti, a ako to zdôraznila Komisia, je ustanovenie o opravách, ktoré je podľa článku 111 ods. 1 tohto nariadenia účinné od 6. marca 2002, predurčené na to, aby sa uplatňovalo na neobmedzenú dobu.

117. Na druhej strane ustanovenie o opravách nepredstavuje výnimku zo základnej zásady práva Únie, čo by mohlo tiež odôvodniť reštriktívny výklad, ale je ustanovením prispievajúcim k zachovaniu rovnováhy medzi protichodnými oprávnenými záujmami, a síce záujmami majiteľov dizajnov a záujmami tretích osôb v rámci ochrany dizajnov.

35 Vzhľadom na širokú definíciu pojmu „využívanie“, stanovenú v článku 19 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, výroba alebo predaj výrobku, na ktorom je dizajn použitý, alebo na ktorom je dizajn stelesnený, ako aj skladovanie tohto výrobku pre takéto účely, a to bez súhlasu majiteľa dizajnu, porušuje výlučné práva tohto majiteľa dizajnu.

36 V tomto smere spresňujem, že dodržanie prvej z podmienok skúmaných v predchádzajúcej časti, pokiaľ ide o existenciu časti zloženého výrobku, nezávisí od prijatia preventívnych opatrení výrobcom alebo predajcom, ale iba od objektívnych znakov predmetného výrobku, uvedených v bode 92 vyššie.

37 Súdny dvor vykladal tieto prechodné ustanovenia najmä v rozsudkoch z 23. marca 1983, Peskeloglou (77/82, EU:C:1983:92, body 11 a 12); z 5. decembra 1996, Merck a Beecham (C-267/95 a C-268/95, EU:C:1996:468, body 23 a 24), ako aj z 12. júna 2008, Komisia/Portugalsko (C-462/05, EU:C:2008:337, body 53 a 54).

118. Ako som vysvetlil vyššie,[38] ustanovenie o opravách sa snaží zaviesť extenzívnu liberalizáciu trhu s náhradnými dielmi, brániac majiteľovi dizajnu uplatniť svoje výlučné práva pri používaní každého náhradného dielu obsahujúceho dizajn, ktorého je majiteľom, a to počas celej doby používania zloženého výrobku. Stanovením výnimky z ochrany dizajnu Spoločenstva toto ustanovenie prispieva k rovnováhe medzi výlučnými právami majiteľov dizajnov a právami tretích osôb, umožňujúc tretím osobám využívať dizajny majiteľov na účely opravy zloženého výrobku.

119. Z tohto dôvodu musí výklad tohto ustanovenia zachovať potrebný účinok extenzívnej liberalizácie sledovanej normotvorcom Únie v súvislosti s náhradnými dielmi.

120. S prihliadnutím na tieto skutočnosti treba určiť obsah preventívnych opatrení, ktoré možno požadovať od výrobcu alebo predajcu náhradných častí. Hlavný problém toho spočíva v skutočnosti, že úkon výrobcu alebo predajcu je časovo situovaný pred opravou, na ktorú sa môže vzťahovať článok 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002. Inými slovami, tieto preventívne opatrenia sa týkajú podmienok, za ktorých bude časť používaná v budúcnosti a najčastejšie tretími osobami.

121. V tomto ohľade boli Súdnemu dvoru navrhnuté tri prístupy, založené postupne na garančnej povinnosti, informačnej povinnosti a povinnosti náležitej starostlivosti. Moju podporu má tento posledný prístup, ktorý podľa mňa najlepšie zachováva potrebný účinok ustanovenia o opravách.

122. Prvý prístup, založený na garančnej povinnosti, požaduje od výrobcu alebo predajcu, aby zabezpečili, že náhradné diely, ktoré vyrábajú alebo predávajú, budú skutočne použité „na účely opravy zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava“. Podľa môjho názoru by táto garančná povinnosť neprimeraným spôsobom obmedzila potrebný účinok článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002.

123. Na jednej strane by táto garančná povinnosť nútila výrobcu a predajcu ponúkať náhradné diely iba vtedy, ak sú si vopred istí, že tieto diely budú používané za vyššie uvedených podmienok.

124. Audi v tomto zmysle navrhla uložiť výrobcom analogických diskov povinnosť dodávať svoje výrobky iba autoopravovniam a uistiť sa, že tieto autoopravovne ich používajú výlučne na účely opravy. Porsche navrhla zakázať predaje analogických diskov medzi výrobcami a predajcami v prípade, že sa tieto predaje týkajú príliš veľkého množstva na účely overenia dodržiavania vyššie citovaného ustanovenia. Dodávam, že v poslednom rade by bolo možné uvažovať aj o tom, že výrobca bude oprávnený vyrábať analogický disk iba v prípade potreby opravy, ktorá bola riadne preukázaná.

125. Tieto obmedzenia obchodných činností výrobcov a predajcov náhradných dielov by však mali za následok obmedzenie ich prístupu na trh s náhradnými dielmi, v rozpore s cieľom liberalizácie sledovaným v článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002. V prvom rade návrh spoločnosti Audi neberie do úvahy možnosť opráv vykonávaných mimo autoopravovní, najmä samotnými konečnými užívateľmi. Návrh spoločnosti Porsche by zase vylúčil analogické disky z katalógov ďalších predajcov, ktorí majú významný obchodný odbyt. Napokon výroba analogických diskov v prípade preukázanej potreby opravy by viedla k strate úspor z rozsahu pre výrobcov, ako aj k oneskoreniam, pokiaľ ide o dostupnosť týchto diskov v prospech pôvodných diskov, ktoré sú uvádzané na trh majiteľmi dizajnov.

38 Pozri body 43 až 47 a 71 až 78 vyššie.

126. Na druhej strane by táto garančná povinnosť urobila výrobcu a predajcu zodpovednými za konanie všetkých aktérov vstupujúcich následne do distribučného reťazca, a to až po konečného užívateľa. Výrobca a predajca by tak mohli byť zodpovední za to, že konečný užívateľ používa analogické disky na okrasné účely. Acacia a Komisia v tomto smere správne uvádzajú, že by bolo neprimerané požadovať od výrobcu alebo predajcu náhradných dielov, aby zaviedli systém dohľadu nad činnosťami následných obchodníkov, ako aj konečných užívateľov.

127. Dodávam, že majiteľ dizajnu môže vždy uplatniť svoje práva voči príslušnému užívateľovi, pokiaľ sa domnieva, že podmienky používania stanovené v článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 nie sú splnené.

128. Z týchto dôvodov sa domnievam, že od výrobcu a predajcu nemožno požadovať, aby zabezpečili, že analogické náhradné časti, ktoré vyrábajú alebo predávajú, budú používané za vyššie uvedených podmienok.

129. Druhý prístup navrhovaný Súdnemu dvoru pozostáva z uloženia výrobcovi a predajcovi náhradných častí povinnosti získať od nadobúdateľa vyhlásenie v tom zmysle, že tieto časti nebude používať na iné účely než tie, ktoré sú stanovené v článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002. [39]

130. Tento prístup sa mi zdá neprimerane prísny v rozsahu, v akom výrobcovi alebo predajcovi bráni uplatniť ostatné preventívne opatrenia, ktoré by sa v kontexte ich činností mohli ukázať ako vhodné. Navyše možno pochybovať o účinnosti tohto prístupu. Je totiž celkom možné predstaviť si, že výrobca alebo predajca formálne získal toto vyhlásenie, hoci vie, že nadobúdateľ nepoužije náhradnú časť za podmienok stanovených v tomto ustanovení.

131. Tretí prístup uvádzaný talianskou vládou a Komisiou sa zakladá na povinnosti náležitej starostlivosti, pokiaľ ide o dodržiavanie podmienok používania, stanovených v článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, následnými užívateľmi. Podporujem tento prístup, ktorý sa mi zdá byť najvhodnejší na zachovanie potrebného účinku extenzívnej liberalizácie trhu s náhradnými dielmi, o ktorej rozhodol normotvorca Únie. Treba však spresniť, čo táto povinnosť v praxi znamená.

132. Podľa môjho názoru musí obozretný výrobca alebo predajca informovať nadobúdateľa na jednej strane o skutočnosti, že príslušná náhradná časť obsahuje dizajn, ktorého nie je majiteľom, a na druhej strane, že je určená výlučne na účely opravy zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava.

133. V tejto súvislosti zdôrazňujem, že Súdny dvor už mal príležitosť rozhodnúť, že článok 14 smernice 98/71 a článok 110 nariadenia č. 6/2002 neoprávňujú výrobcu náhradných dielov, aby odchylne od ustanovení práva Únie o ochranných známkach umiestnil na svoje výrobky ochrannú známku zapísanú výrobcom motorových vozidiel bez súhlasu tohto výrobcu motorových vozidiel. [40] Z tohto dôvodu nemôže tretí výrobca – akým je Acacia – vyvolať zámenu medzi svojimi analogickými časťami a pôvodnými časťami vyrobenými majiteľom dizajnu – akým je Audi alebo Porsche – umiestnením ochrannej známky vlastnenej týmto majiteľom.

134. Okrem toho výrobca alebo predajca musia mať možnosť preukázať, že splnili túto informačnú povinnosť prostredníctvom akýchkoľvek dôkazov stanovených vnútroštátnym právom. Tento dôkaz by mohol mať predovšetkým, ale nie výlučne, formu vyhlásenia podpísaného nadobúdateľom, akým je vyhlásenie predpokladané v rámci druhého prístupu, alebo doložky zaradenej do kúpnej zmluvy.

39 Tento prístup sa uvádza najmä v štvrtej otázke položenej vo veci C-435/16.

40 Uznesenie zo 6. októbra 2015, Ford Motor Company (C-500/14, EU:C:2015:680).

135. Táto informačná povinnosť však nie je dostatočná na splnenie povinnosti náležitej starostlivosti. Obozretný výrobca alebo predajca sa musí tiež zdržať predaja náhradnej časti, pokiaľ vie alebo má dostatočné dôvody na to, aby vedel, že táto časť nebude používaná za podmienok stanovených v článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002.

136. Zdôrazňujem, že tak Súdny dvor,[41] ako aj normotvorca Únie[42] sa odvolali na obdobné podmienky v oblasti duševného vlastníctva.

137. Aby som to zhrnul, domnievam sa, že na účely uplatnenia ustanovenia o opravách je výrobca alebo predajca náhradnej časti zloženého výrobku povinný splniť povinnosť náležitej starostlivosti, pokiaľ ide o dodržiavanie podmienok používania, stanovených v článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, následnými užívateľmi. Táto povinnosť náležitej starostlivosti na jednej strane vyžaduje, aby informoval nadobúdateľa o skutočnosti, že príslušná časť obsahuje dizajn, ktorého nie je majiteľom, a že je určená výlučne na používanie za podmienok stanovených v tomto ustanovení, a na druhej strane, že stráca právo odvolať sa na toto ustanovenie v prípade, že vedel alebo mal dostatočné dôvody na to, aby vedel, že daná časť nebude používaná pri dodržaní týchto podmienok.

VI. Návrh

138. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na prejudiciálne otázky, ktoré položil Corte d'appello di Milano (Odvolací súd Miláno, Taliansko) a Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko) takto:

1. Článok 110 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 6/2002 z 12. decembra 2001 o dizajnoch spoločenstva sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „časť zloženého výrobku“ sa neobmedzuje na časti, ktorých forma je stanovená vonkajšou úpravou zloženého výrobku, ale vzťahuje sa na každý výrobok začlenený do iného výrobku, ktorý je kvalifikovaný ako „zložený výrobok“, ktorý môže byť rozobratý a nahradený, ktorý je potrebný na bežné užívanie zloženého výrobku a ktorý zostáva viditeľný počas bežného užívania tohto zloženého výrobku.

2. Na účely uplatnenia výnimky stanovenej v článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 sa má náhradná časť používať „na účely opravy zloženého výrobku“ – čo vylučuje každé používanie z okrasných dôvodov alebo len z dôvodu vhodnosti – a na účely toho, „aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava“, čo znamená, že náhradná časť má mať rovnakú vonkajšiu úpravu ako časť, ktorá bola pôvodne začlenená do zloženého výrobku.

3. Na účely uplatnenia tejto výnimky je výrobca alebo predajca časti zloženého výrobku povinný splniť povinnosť náležitej starostlivosti, pokiaľ ide o dodržiavanie podmienok používania, stanovených v článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, následnými užívateľmi. Táto povinnosť náležitej starostlivosti na jednej strane vyžaduje, aby informoval nadobúdateľa o skutočnosti, že príslušná

41 Pozri najmä v inom kontexte rozsudok z 8. septembra 2016, GS Media (C-160/15, EU:C:2016:644). Súdny dvor rozhodol, že vloženie hypertextových odkazov na internetovú stránku, odkazujúcich na chránené diela, ktoré boli voľne sprístupnené na inej internetovej stránke bez súhlasu nositeľov autorských práv k dielam, nepredstavuje „verejný prenos“ v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2001/29, pokiaľ tieto odkazy poskytla osoba bez úmyslu dosiahnuť zisk, ktorá *nevedela alebo dôvodne nemohla vedieť* o nezákonnej povahe zverejnenia týchto diel. Hoci tento rozsudok nemožno priamo uplatniť na prejednávané veci, uvádzam, že Súdny dvor uplatnil podobné kritérium ako je to, ktoré navrhujem.

42 Pozri článok 13 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/48/ES z 29. apríla 2004 o vymožiteľnosti práv duševného vlastníctva (Ú. v. EÚ L 157, 2004, s. 45; Mim. vyd. 17/002, s. 45), ktorý uvádza: „Členské štáty zabezpečia, aby príslušné súdne orgány na návrh poškodenej strany nariadili porušovateľovi, ktorý sa zapojil do činnosti spojenej s porušovaním *nevedome* [vedome – *neoficiálny preklad*] *alebo s dostatočným dôvodmi preto, aby o tom vedel*, zaplatiť vlastníkovi práv náhradu ujmy úmernú skutočnej ujme, ktorú utrpel v dôsledku porušenia“ (kurzívou zvýraznil generálny advokát). Pozri tiež článok 4 ods. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/943 z 8. júna 2016 o ochrane nesprístupneného know-how a obchodných informácií (obchodného tajomstva) (Ú. v. EÚ L 157, 2016, s. 1), ktorý uvádza: „Získanie, využitie alebo sprístupnenie obchodného tajomstva sa považuje za neoprávnené aj vtedy, keď určitá osoba v čase získania, využitia alebo sprístupnenia obchodného tajomstva *vedela alebo mala za daných okolností vedieť*, že obchodné tajomstvo sa získalo priamo alebo nepriamo od inej osoby, ktorá obchodné tajomstvo využívala alebo sprístupňovala neoprávnene v zmysle odseku 3“ (kurzívou zvýraznil generálny advokát).

časť obsahuje dizajn, ktorého nie je majiteľom, a že je určená výlučne na používanie za podmienok stanovených v tomto ustanovení, a na druhej strane, že stráca právo odvolať sa na toto ustanovenie v prípade, že vedel alebo mal dostatočné dôvody na to, aby vedel, že daná časť nebude používaná pri dodržaní týchto podmienok.